

Hana Šrámková: Porovnání dvou českých překladů knihy *Pan Kaplan má (stále) třídu rád*

Katedra českého jazyka a literatury, Fakulta pedagogická ZČU

bakalářská práce

Plzeň 2013

posudek vedoucího bakalářské práce

Bakalářská práce Hany Šrámkové se zabývá velmi zajímavým, poměrně dosti náročným a v odborné literatuře jen málo zpracovaným tématem, a sice problematikou překladu vybraných záměrných defektních jazykových jevů (pravopisných a gramatických chyb, nesprávné výslovnosti aj.) v uměleckém textu. Autorka BP se zaměřila na dílo *The Education of Hyman Kaplan* amerického humoristy Leo Rostena a na porovnání dvou mistrných českých překladů Pavla Eisnera a Antonína Přídala.

H. Šrámková nejprve stručně představuje Rostenovo literární dílo, zmíněný cyklus autorových humoristických povídek i relevantní postavy předlohy a jejich jazykovou, resp. řečovou charakteristiku (1. kapitola). Poté (2. kapitola) přechází k pojednání o vybraných otázkách teorie uměleckého překladu (např. o problematice ekvivalence a adekvátnosti převodu literárního díla, o posunech v uměleckém překladu, o zásadách převodu defektních jazykových jevů). V této souvislosti bych chtěl ocenit mimořádné zaujetí H. Šrámkové zkoumanou problematikou, kterou musela nastudovat z translatologické odborné literatury, neboť není náplní sylabu jí studovaných oborů. V další fázi BP (3. kapitola) pak autorka porovnává zdařilost překladu vybraných jazykových problémů (gramatických chyb, komolení vlastních jmen aj.), v závěru své studie (4. kapitola) pak hodnotí adekvátnost obou českých překladatelských konkretizací předlohy.

V bakalářské práci, která je psána na náležitě odborné úrovni, prokazuje autorka velký cit pro jazyk, pro rozbor literárního textu, pro formulování relevantních závěrů. Daří se jí postihnout základní translatologické problémy, dokládat je zdařilými příklady i zaujímat k nim adekvátní postoje.

Bylo by velmi zajímavé, kdyby se autorka práce mohla při obhajobě vyjádřit k otázce možného chybování, tedy k pravděpodobným typickým chybám, ze strany českých rodilých mluvčích při komunikování v angličtině (a k problematice přetlumočení příslušných defektních jevů) a naopak – k problematice překladu porušování normy spisovné češtiny (tedy k adekvátním překladatelským substitucím morfologických a jiných chyb) ze strany jinojazyčných mluvčích učících se česky.

Závěrem konstatuji, že pokládám tuto bakalářskou práci za velmi zdařilou. Splňuje všechny požadavky na ni kladené, a doporučuji ji proto k obhajobě. Navrhuji hodnotit ji jako výbornou.

V Plzni dne 1.7.2013

doc. PhDr. Milan Hrdlička, CSc.
KČJ FPE ZČU